

Ripustusvalmis teos näyttelyyn

Kehyistäminen

Siististi kiilakehykseen kiinnitetyt **öljyväri- ja akryylimaalaukset** voidaan ripustaa näyttelyyn ilman kehystystä. Mikäli kehystää työn, pitäisi kehyksen olla työhön sopiva ja melko neutraali. Ohut puulista, mieluiten valkoinen on suositeltavin. Mikäli teos on kovin näyttävästi kehystetty, niin aiheuttaa se juryttäjälle ongelmia. Juryttäjä on useimmiten myös ripustuksen suunnittelija. Paksu, leveä ja koristeellinen kehys on se kaikkein ongelmallisin. Miten se saadaan sopimaan kokonaisuuteen sopusoinnussa muitten töitten kanssa? Ethän halua, että teoksesi karsiutuu pois näyttelystä kehyksen takia! Sitä paitsi liian voimakas kehys vie huomiota pois itse maalauksesta.

Piirustukset, akvarellit ja grafiikka voidaan myös ripustaa näyttelyyn ilman varsinaista kehystystä, kunhan niissä silloin on kunnollinen paspis (passepartout on ranskaa ja tarkoittaa grafiikan lehtien tai piirustusten suojakehystä, paspartuuria, aukkopahvia tai kehyspahvia. Käytän tästä melko vakiintunutta nimitystä paspis). Itse olen harrastanut näyttelyihin grafiikan kehystystä kapealla hopeanvärisellä metalli- tai puukehyksellä. Kehyksen sisälle tulee sopusuhtainen paspis ja päälle kirkas lasi. Kirkas lasi siksi, että heijastamaton halpa lasi on sisäpuolelta mattapintaista ja työ näyttää samealta. Heijastamaton ”museolasi” taas on kirkas, mutta älyttömän kallis.

Ripustimet

Näyttelyyn tuotavassa työssä pitää olla takana valmiina kunnollinen ripustussysteemi. Hyvä ripustin on ripustuslanka, joka on mieluiten ohutta ja pehmeää surrilankaa. Kiinnitä taulun kiilakehykseen tai puukehykseen takapuolelle pienet naulat tai lenkkiruuvit. Huomioi, että kapea puukehys saattaa haljeta jos lenkkiruuvi on liian paksu. Kiinnitä nauloihin tai lenkkiruuveihin ripustuslanka niin, että se ei ripustettaessa jää ylhäältä näkyviin vaan pysyy taulun takana reilusti piilossa. Jos kehystytät työn kehysliikkeessä, tehdään siihen myös samalla ripustimet. Mikäli öljyväri- tai akryylimaalauksia on tehty ohuelle maalaukspohjalevyille (ilman kiilakehystä) tai kyseessä on akvarelli, grafiikka tai piirustus pelkällä paspiksella, on ripustimen kiinnittäminen ongelma. Tällöin voit liimata pohjalevyn tai paspiksen taakse ohuen puulistan (esim. erikeeperillä). Liimaa puulista siten, että koko pinta-alasta alapuolelle jää 2/3 osaa ja yläpuolelle 1/3 osa. Puulistaan voit rakentaa ripustussysteemin kuten kiilakehykseen. Maalarin- tai muilla teipeillä taulun taakse kiinnitetyt ripustussysteemit eivät kestä. Ne irtoavat, vaikka taulu olisi kuinka kevyt. Niin sanotut ”vaihtokehykset” ovat myös ongelmallisia ripustimien suhteen.

Teoksen mittojen merkitseminen

Taideteosten mitat ilmoitetaan senttimetreinä aina muodossa **korkeus x leveys**. Mitat ilmoitetaan 0,5 cm tarkkuudella (esim. 35 x 52,5 cm). Grafiikan teokset sekä hyvin pienet teokset voidaan ilmoittaa millimetrin tarkkuudella. Painon mittayksikkönä on kilo. Piirustuksista mitataan aina lehden koko. Mikäli grafiikassa merkitään vain yksi mitta, se on levyn/laatan koko mitattuna korkeus x leveys. Jos akvarelli jatkuu paspiksen alle, ilmoitetaan paspiksen aukon koko, korkeus x leveys.

Maalaukset mitataan kiilakehyksen tai maalatun levyn mukaan, korkeus x leveys. Mikäli taiteilijan tekemä kehys on hyvin oleellinen osa maalausta ja se on rakennettu siten, ettei maalausta pääse erikseen mittaamaan, voidaan mitat ilmoittaa kehyksineen. Tällaisia tapauksia ovat esimerkiksi teokset, jotka on sijoitettu laatikkokehyksiin. Jos teoksen eri ulottuvuuksien mitta vaihtelee, merkitään suurin mitta. Kun on kyseessä pyöreä teos, merkitään mittakenttään halkaisija

Veistoksista pyritään merkitsemään aina korkeus x leveys x syvyys siten, että mitataan veistoksen laajimmat mitat. Syvyysmitta ilmoitetaan teoksista silloin kun se katsotaan tarpeelliseksi. Jos veistoksessa on kiinteä jalusta, mitataan jalusta mukaan. Jos mitattava teos ei ole selkeästi figuratiivinen veistos tai sen etu- ja takapuoli ei ole helposti määriteltävissä, noudatetaan tässä taiteilijan tulkintaa ja ohjeita. Muussa tapauksessa luetteloiija määrittelee itse teoksen suunnan. On muistettava, että veistoksilla ei aina olekaan mitään määriteltyä katselusuuntaa.

Vantaalla 29.3.2017

Jaakko Liukkonen